Не знаю де, за що, і як
Зів’яв, упав червоний мак,
І вмить поблід, згорів, сконав,
В шовкових хвилях пишних трав.

Не знаю де й за що він вмер,
Бо вітер слід його затер…
Але про барвний мак між трав
Бурун-вертун легенду склав.

Багацько літ з тих пір пройшло,
Пісками луки занесло,
Але про мак і досі там
Вітри розказують піскам,
Як він сконав, згорів, упав,
В колишніх луках серед трав.